

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II.

Poslovni broj: 21. P-58/21-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja Just Perfect Asset Management GmbH & Co KG, Savezna Republika Njemačka, Stuttgart, Sieglestrasse 33D, kojeg zastupa Hrvoje Ivić, odvjetnik u Tokić Ivić Sverak odvjetničkom društvu d.o.o., Zagreb, Prilaz Gjуре Deželića 67, protiv tuženika ANKORA – NAUTIKA d.o.o., Zagreb, Martićeva 51, OIB: 24541472417, kojeg zastupa Ivan Kusalić, odvjetnik u Zagrebu, Masarykova 22, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 20. travnja 2021. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, zastupnika po zakonu tužitelja Sandia Fona i odvjetničkog vježbenika Marka Maligeca, zamjenika punomoćnika tuženika, dana 13. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi europski platni nalog Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-eu-127/2020 od 12. studenog 2020., u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 192,97 eura s zateznim kamatama od 15. srpnja 2019. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 8 postotnih poena, u roku od 15 dana.

II. Ukida se europski platni nalog Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-eu-127/2020 od 12. studenog 2020., u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju 5.720,00 eura s zateznim kamatama od 15. srpnja 2019. do isplate te se tužbeni zahtjev u tom dijelu odbija, kao i u dijelu kojim se zahtijeva naknada troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 4.451,69 kn, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.062,50 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak pokrenut je podnošenjem zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga, sukladno Uredbi (EZ) 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju postupka za europski platni nalog, izmijenjene Uredbom (EU) 2015/2421 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o izmjeni Uredbe (EZ) 861/2007 o uvođenju europskog postupka za sporove male vrijednosti i Uredbe (EU) 1896/2006 o uvođenju postupka za europski platni nalog (dalje u tekstu: Uredba o europskom platnom nalogu).

2. Temeljem zahtjeva tužitelja sud je donio europski platni nalog, poslovni broj P-eu-127/2020 od 12. studenog 2020., kojim je naložio tuženiku platiti tužitelju iznos od 5.912,970 eura s zateznim kamatama od 15. srpnja 2019. do isplate.

3. S obzirom da je tuženik protiv europskog platnog naloga podnio prigovor, sukladno odredbi čl. 16. Uredbe o europskom platnom nalogu, daljnji postupak provodio se je po odredbama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., dalje u tekstu: ZPP) o postupku u povodu prigovora protiv platnog naloga (čl. 507.I ZPP-a u vezi čl. 17. Uredbe o europskom platnom nalogu).

4. Tuženik u prigovoru navodi da su stranke surađivale tijekom 2017. i 2018. na način da je tuženik unajmljivao od tužitelja plovila koja bi potom iznajmljivao krajnjim korisnicima s time bi kao naknadu isplaćivao tužitelju određeni postotak od prihoda ostvarenih iznajmljivanjem plovila krajnjim korisnicima. Stranke da su sklopile Ugovor o poslovnoj suradnji unajmljivanjem plovila u svrhu pružanja usluge smještaja na plovnom objektu dana 1. siječnja 2018., ali da je isti raskinut 1. studenog 2019. Napominje da je navedenim ugovorom ugovorena naknada za najam plovila u visini od 65% od vrijednosti prodane usluge smještaja krajnjem korisniku, koju obvezu da je tuženik ispunio. Ističe da stranke nisu ugovorile plaćanje posebne naknade za najam jedara (genakera), da su jedra sastavni dio opreme jedrilice pa da je logično da je tužitelj isporučio tuženiku jedrilice zajedno s jedrima, kao i da u nije uobičajeno posebno naplaćivati najam jedara pored najma same jedrilice. Navodi da je tužitelj tijekom studenog 2018. preuzeo sva plovila koja je prethodno iznajmio tuženiku i to u istom stanju u kojem ih je predao tuženiku, da nikada nije prigovarao stanju tih jedrilica tako da nema pravo potraživati plaćanje troškova navodnih popravaka jedrilica, a u svakom slučaju da nema pravo iste potraživati u iznosu u kojem to čini. naposljetku, u odnosu na posljednji utuženi račun, ističe da iz dostavljene dokumentacije nije jasno na što se odnosi iznos od 197,97 eura. Stoga da prigovora osnovi i visini utuženog potraživanja, da nije nikada zaprimio utužene računa te ističe prigovor zastare.

5. U očitovanju na prigovor tužitelj navodi da su stranke 1. siječnja 2018. sklopile Ugovor poslovne suradnje unajmljivanja plovila u svrhu pružanja usluge smještaja na plovnom objektu krajnjim korisnicima (dalje u tekstu: Ugovor o najmu plovila), da je tužitelj temeljem tog ugovora predao tuženiku u najam 8 novih plovila izgrađenih 2017., luka upisa, Hamburg, SR Njemačka tipa Sun Odyssey, model 389, proizvođač Jeanneau, imena Susie Q, Sound of Silence, Tequila Sunrise, Angie, Ace of Spades,

Dust in the Wind, Imagine i Billie Jean, da je tužitelj uz plovila predao tuženiku i 8 genaker jedara te da su stranke ugovorile da je tuženik za najam navedenih plovila dužan tužitelju platiti naknadu u visini od 65% vrijednosti prodane usluge krajnjim korisnicima. Utuženo potraživanje da se odnosi na 65% prihoda koje je tuženik ostvario iznajmljivanjem genaker jedara, na naknadu troškova koji su tužitelju nastali uslijed popravka oštećenja predmetnih plovila nastalih za vrijeme dok je koristio tuženik te na ostatak računa koji je tuženiku preostao za platiti nakon izvršene međusobne kompenzacije. Napominje da su sva iznajmljena plovila pokretana brodskim motorima te da se najam jedara u poslovnoj praksi bez iznimke dodatno naplaćuje i to u prosjeku 150 eura tjedno. Iako je Ugovor o najmu plovila bio na snazi od 1. travnja 2018. do 31. ožujka 2019., dakle 52 tjedna, da je tužitelj, nakon saznanja da tuženik redovito iznajmljuje genaker jedra, a da ne doznačuje tužitelju 65% tako ostvarenog prihoda, tuženiku obračunao naknadu za najam genaker jedara za svih 8 plovila za samo 5 tjedana. Stoga da se utuženi račun 20190306 odnosi na 65% vrijednosti prodane usluge najma genaker jedara ($8 \text{ plovila} \cdot 5 \text{ tjedana} = 40 \cdot 65 \text{ eura} = 2.600,00 \text{ eura}$). Protivno navodima tuženika, tvrdi da je tužitelj imao primjedbi na stanje plovila prilikom njihova preuzimanja, da je postojanje određenih oštećenja priznao i sam tuženik u e-mailu od 6. veljače 2019. te se je obvezao manja oštećenja gelcoat-a popraviti o svom trošku, a što tuženik nije nikada učinio pa je isto morao učiniti tužitelj i te troškove prefakturirati tuženiku (5 sati rada, gelcoat, brušenje i poliranje). Naposljetku, navodi da su stanje 15. srpnja 2019. potpisale kompenzaciju za određene račune temeljem koje je tuženik bio u obvezi platiti tužitelju preostalih 192,97 eura što da tuženik nije nikada učinio. Ističe da je tužitelj u nekoliko navrata pokušao s tuženikom dogovoriti plaćanje spornih potraživanja te mu je sve isprave dostavio i putem preporučene pošte i putem e-maila, ali da je tuženik sporna potraživanja odbio podmiriti.

6. Tuženik ističe da tužitelj nije dokazao da je tuženik ikada prodao ijednu uslugu najma genaker jedra. U odnosu na trošak popravka oštećenja gelcoata, navodi da se radi o oštećenjima koja nastaju uobičajenom uporabom jedrilica, koja se vrlo lako otklanjaju, a troškove čega da tuženik nije dužan snositi. Priznaje da je tužitelju ponudio da sam otkloni navedena manja oštećenja o svom trošku, ali nije pristao snositi trošak otklanjanja istih po trećim osobama te smatra da je račun kojeg je tužitelj dostavio tuženiku po ovoj osnovi nerazmjerno visok u odnosu na prirodu popravaka koji su se trebali obaviti. Osim toga, da je utužena faktura nastala 6 mjeseci nakon što je tužitelj preuzeo svoja plovila od tuženika te da tužitelj ne može dokazati da se ista uopće odnosi na oštećenja nastala redovnom upotrebom za vrijeme doka su plovila bila u posjedu tuženika.

7. Tijekom dokaznog postupka pročitani su računi tužitelja 20190306 i 20190406 od 24. lipnja 2019. (list 10. – 15. spisa), obavijest o financijskom obračunu od 3. prosinca 2018. (list 16. – 18. spisa), Ugovor poslovne suradnje unajmljivanja plovila u svrhu pružanja usluge smještaja na plovnom objektu sklopljen 1. siječnja 2018. između tužitelja kao najmodavca i tuženika kao najmoprimca (list 34. – 35. spisa, dalje u tekstu: Ugovor o najmu plovila), ispis e-mail korespondencije između stranaka iz veljače 2019. (list 57. spisa), fotografije jedrilica (list 58. – 77. spisa) te su saslušani svjedok Dubravko Budak (list 108. – 112. spisa) i zastupnik po zakonu tužitelja Sandi Fon (list 112. – 115. spisa).

8. Isprave koje je tužitelj dostavio na prvom pripremnom ročištu, bez da je izvođenje dokaza čitanjem istih predložio ranije, sud nije uzeo u razmatranje, jer se u sporovima male vrijednosti na pripremnom ročištu ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, izuzev ako stranka to nije mogla učiniti ranije bez svoje krivnje, što u ovom predmetu nije slučaj (čl. 461.a st. 6. i 7. ZPP-a).

9. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

10. Predmet spora jest naplata naknade za iznajmljivanje genaker jedara na brodicama, naknade za troškove otklanjanja oštećenja na iznajmljenim brodicama i naknade za račune tužitelja preostale nakon izvršene kompenzacije.

11. Među strankama je nesporno da su sklopile Ugovor o najmu plovila temeljem kojeg je tužitelj dao u najam tuženiku 8 plovila tipa Sun Odissey 389, proizvođača Jeanneau, izgrađenih 2017., luke upisa Hamburg, SR Njemačka, kako bi tuženik ista iznajmio krajnjim korisnicima radi smještaja i plovidbe teritorijalnim morem Republike Hrvatske, na razdoblje od 1. travnja 2018. do 31. ožujka 2019., a tuženik se je obvezao plaćati tužitelju najamninu u visini od 65% "vrijednosti prodane usluge smještaja krajnjem korisniku" tijekom perioda najma, a isto proizlazi i iz odredbe čl. 1., 2. i 3. Ugovora o poslovnoj suradnji.

12. Sporno je da li je tuženik u navedenom razdoblju zajedno s iznajmljivanjem brodica iznajmljivao krajnjim korisnicima i genaker jedra po posebnoj naknadi, od kojeg prihoda nije platio ugovorenih 65% tužitelju, sporno je da li je tuženik dužan platiti tužitelju troškove popravaka oštećenja nastalih redovnim korištenjem brodica i, ako jest, u kojoj visini te je sporno je li dužan platiti iznos koji je preostao za isplatu nakon provedene kompenzacije međusobnih potraživanja, uzimajući u obzir i istaknuti prigovor zastare.

13. U računu tužitelja 20190306 od 24. lipnja 2019. obračunata je naknada za najam genaker jedra, na način da je tužitelj pretpostavio da je tuženik navedena jedra iznajmljivao barem 5 tjedana u sezoni 2018. po minimalnoj cijeni od 100,00 eura tjedno, slijedom čega je za 8 brodica zahtijevao naknadu od 65,00 eura tjedno odnosno ukupno 2.600,00 eura (5 tjedana • 8 brodica • 65,00 eura/tjedno).

14. U računu tužitelja 20190406 od 24. lipnja 2019. obračunata je naknada troška popravka gelcoat-om trupa na 8 brodica Sun Odissey 389 (5 sati rada, gelcoat, brušenje i poliranje) u visini od 390,00 eura po brodici odnosno ukupno 3.120,00 eura.

15. Obavijest o financijskom obračunu u stvari predstavlja sporazum o prijeboju međusobnih potraživanja stranaka, budući da je isti dostavljen od strane tužitelja tuženiku te da je isti tuženik ovjerio svojim potpisom i pečatom, a u istom se navode nepodmirene obveze tužitelja prema tuženiku po točno određenim računima te nepodmirene obveze tuženika prema tužitelju po točno određenim računima, a kako je nepodmireni dug tuženika prema tužitelju za 192,97 eura veći od nepodmirenog duga tužitelja prema tuženiku, to je na kraju obračuna navedeno da je tuženik dužan platiti tužitelju iznos od 192,97 eura, što je tuženik svojim pečatom i potpisom ovlaštene osobe potvrdio.

16. Stranke su na ročištu koje je održano 10. ožujka 2021. na izričit upit suda izjavile da su suglasne da se na predmetni spor koji je proizašao iz Ugovora o najmu plovila primjenjuje hrvatsko pravo (čl. 3. st. 1. i 2. Uredbe (EZ) 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze /Rim I./).

17. Svjedok Dubravko Budak, koji je bio zaposlenik tuženika do početka 2020., izjavio je da su sastavni dio opreme iznajmljenih brodica bila i genaker jedra, koja su se prije davanja brodica u najam krajnjim korisnicima skidala, a ostala bi na brodici jedino ako je to klijent tražio, međutim, da su klijenti tražili korištenje genaker jedara u jako malo broju slučajeva, svega u 15 – 20% slučajeva iznajmljivanja brodica u jednoj sezoni, a i u tim slučajevima da su se genaker jedra u 99% slučajeva davala na korištenje bez posebne naknade, iako je u osnovnom cjeniku navedeno da se njihov najam posebno naplaćuje i to kod tuženika oko 100,00 eura tjedno, međutim, da bi se u praksi, na zahtjev klijenta, najamnina genaker jedra uračunala u najamninu same brodice, sve kako bi prodala usluga smještaja na brodici. S tom praksom da je bio suglasan i tužitelj te da je i on sam tako postupao kada je svoje brodice iznajmljivao putem vlastite agencije za iznajmljivanje plovila. Prema njemu, oštećenja trupa brodica u vidu udubina i pukotina koje se popravljaju gelcoat-om se u praksi smatraju oštećenjima nastalim redovitim habanjem brodice, koje je popravljao tuženik na kraju sezone iznajmljivanja, pri čemu da je tuženik obavljao i djelatnost servisiranja brodica, a da je cijena radnog sata tzv. plastičara iznosila 200,00 kn. Prema njegovom sjećanju na kraju posljednje sezone iznajmljivanja brodica tužitelja postojala su određena manja oštećenja na tim brodicama nastala uobičajenom upotrebom istog, kao i na ostalim brodicama koje je iznajmljivao tuženik, a kojih je bilo 50, te se je tuženik ponudio tužitelju da on otkloni ta oštećenja, ali da tužitelj na to očito nije pristao.

18. Zastupnik po zakonu tužitelja Sandi Fon izjavio je da nije postojao dogovor između parničnih stranaka da tuženik može iznajmljivati genaker jedra bez naplate posebne naknade, izuzev u jednom slučaju u kojem je on osobno da suglasnost, kada je iznajmljena cijela flota brodica u svrhu sudjelovanja na jednoj regati, ali da je u tom slučaju cijena korištenja genakera već bila obuhvaćena ukupnom cijenom korištenja brodica pa nije bilo potrebe da se genaker jedra posebno naplaćuju. Naveo je da je saznao da tuženik posebno iznajmljuje genaker jedra i isto naplaćuje klijentima u gotovini u marini od raznih agencija za iznajmljivanje plovila preko kojih su se te brodice iznajmljivale. Istaknuo je da je tijekom cijelog razdoblja poslovne suradnje s tuženikom od istog usmeno i pisanim putem zahtijevao dostavu podataka o iznajmljenim genaker jedrima i prihodima koji su time ostvareni, ali da mu tuženik te podatke nije nikada dostavio. Međutim, kako bi tužitelj iznajmljivanjem brodica putem tuženika u jednoj sezoni ostvario bruto prihode u iznosu od oko 200.000,00 eura, to da su ispočetka prihodi ostvareni najmom genaker jedara bili mala stavka, ali da su se ti iznosu tijekom vremena nakupili. Osim toga, da je tuženik redovito kasnio s plaćanjem najamnine, slijedom čega da je radi rješenja cijele situacije u srpnju ili kolovozu 2018. organiziran sastanak na kojem je bio prisutan on, zastupnik po zakonu tuženika Gržinčić i Dubravko Budak na 3 minute, kojom prilikom da je dogovoreno da će tuženik kao znak dobre buduće poslovne suradnje platiti tužitelju paušalnu naknadu za najam genaker jedara za 5 tjedana njihova korištenja u utuženom iznosu, iako ih je tuženik iznajmljivao u znatno duljem razdoblju. Kako su

predmetne brodice bile predmet financijskog leasinga, pri čemu je tužitelj bio primatelj leasinga, to da je davatelj leasinga na kraju sezone iznajmljivanja zanimalo da li su svi troškovi korištenja predmetnih brodica od strane tuženika plaćeni, a kako nisu bili, to da je on dao tuženiku rok od mjesec dana da podmiri sva dospjela dugovanja, au rujnu 2018. tuženik je pisanim putem obaviješten da neće doći do produljenja ugovora, iako mu je usmeno rečeno da ako podmiri sva dospjela dugovanja te popravio sva oštećenja na brodicama o svom trošku, kako je obećao, da postoji mogućnost nastavka poslove suradnje, međutim, da do toga nije došlo. S obzirom da je tužitelj platio vez za predmetne brodice u marini u Šibeniku do 1. travnja 2019., to da je tuženik do tada mogao popraviti o svom trošku nastala oštećenja, međutim, da to isti nije učinio. Stoga da je nakon isteka veza u marini u Šibeniku tužitelj odvezao brodice na popravak u marinu Kašteli u Splitu, da je popravak izvršen od strane BS Boats, a da je izvođač radova račun za taj popravak izdao društvu JP Storitve d.o.o., u kojem je on direktor, a koje društvo da je s tužiteljem imalo ugovor o upravljanju i održavanju predmetnih brodica. Napomenuo je da se je radilo o zbirnom računu koji se je odnosi na popravke svih brodica u sezoni 2019., na kojem se druga stavka odnosi na popravak predmetnih Sun Odissey 389 brodica, iz koje proizlazi da je izvođač naplatio popravak predmetnih oštećenja u iznosu od 1.560,00 eura po brodicu, što je znatno više od iznos kojeg tužitelj potražuje od tuženika, budući da se od tuženika potražuje plaćanje iznosa od 390,00 eura po brodicu pri čemu je uzeto da je u prosjeku po brodicu utrošeno 5 sati popravka gelcoat-om te brušenja i poliranja, iako se je radilo o većem broju sati rada. Pojasnio je da su u obavijesti o financijskom obračunu od 3. prosinca 2018. radi o tome da su stranke prebila određena međusobna potraživanja, pri čemu su se potraživanja tužitelja prema tuženiku odnosila na najam predmetnih brodica, a potraživanja tuženika prema tužitelju za troškove određenih popravaka te eventualno za prodanu opremu, nakon kojeg prijeboja da je preostao dug tuženika prema tužitelju u specificiranom iznosu. Naveo je da je predmetnu izjavu o kompenzaciji u ime tuženika potpisao njegov direktor Gržinčić.

19. Iz izvedenih dokaza sud nije mogao utvrditi osnovanim potraživanje tužitelja po utuženim računima za najamninu za najam genaker jedara niti za troškove otklanjanja oštećenja na brodicama.

20. Naime, radi utvrđenja da je tuženik u razdoblju najma predmetnih brodica ostvarivao posebne prihode iznajmljivanjem genaker jedara, kao dodatne opreme brodica čije se je korištenje prema cjeniku tuženika posebno naplaćivalo, i to u iznosu od barem 100,00 eura po jedru tjedno, tužitelj je predložio isključivo izvođenje dokaza saslušanjem vlastitog zastupnika po zakonu, čiji iskaz sud u tom dijelu ne može prihvatiti, jer nije potkrijepljen niti jednim drugim dokazom, a tuženik te navode tužitelja izričito osporava.

21. Dakle, sud bi mogao prihvatiti visinu naknade koju tužitelj potražuje na ime najamnine po jednom jedru (65,00 eura tjedno, s obzirom da to odgovara ugovorenom udjelu od 65% ostvarenog prihoda, a svjedok Budak, tadašnji zaposlenik tuženika je izjavio da je tuženik ta jedra iznajmljivao po cijeni od 100,00 eura tjedno), ali iz niti jednog dokaza, izuzev iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Sandia Fona, ne proizlazi da je tuženik dao naplatno na korištenje genaker jedra na brodicama tužitelja, a jedino u tom slučaju bi postojala obveza tuženika da 65% tako ostvarenih prihoda isplati tužitelju po osnovi najamnine.

22. Stoga je sud mogao jedino zaključiti da je potraživanje tužitelja po računu 20190306 od 24. lipnja 2019. neosnovano.

23. Što se tiče potraživanja po osnovi naknade troškova popravka oštećenja trupa na predmetnim brodicama, valja navesti da iz dostavljenih fotografija proizlazi da se je radilo o sitnim oštećenjima koja su nastala njihovom redovitom upotrebom, a troškove otklanjanja tih oštećenja dužan je snositi najmoprimac, u konkretnom slučaju tuženik.

24. Naime, stranke su izabrale primjenu hrvatskog prava, a odredbama čl. 673.č Pomorskog zakonika (Narodne novine, broj: 181/2004., 76/2007., 146/2008., 61/2011., 56/2013, 26/2015., 17/2019.) određeno je da je najmoprimac dužan upotrebljavati jahtu ili brodicu u skladu s ugovorom i njezinom namjenom pridržavajući se propisa i sigurnosti plovidbe i zaštiti morskog okoliša te drugih važećih propisa vezanih uz plovidbu (stavak 1.), da najmoprimac snosi troškove pogona, zaliha, sitnih popravaka i redovite upotrebe, ako nije drugačije ugovoreno (stavak 2.), da je najmoprimac dužan nakon proteka ugovora vratiti brodicu ili jahtu u stanju i mjestu na kojem ju je primio, ako nije drugačije ugovoreno (stavak 3.), da najmoprimac ne odgovara za redovito trošenje brodice ili jahte niti za posljedice njezine dotrajalosti (stavak 4.) te da najmoprimac ne snosi troškove popravka brodice ili jahte potrebnog za uklanjanje skrivenih mana niti snosi štetu za gubitak ili oštećenje brodice ili jahte zbog djelovanja više sile (stavak 5.).

25. Prema dostavljenim fotografijama, u određenom broju slučajeva radilo se je o sitnim mehaničkim oštećenjima koja su nastala prilikom korištenja brodica od strane tuženika (udubljenja ili pukotine gelcoat-a), a ne o redovnom habanju brodica, slijedom čega je ta oštećenja bio dužan otkloniti tuženik, što je očito i njemu bilo jasno, s obzirom da je upravo to i obećao tužitelju u e-mailu od 6. veljače 2019., ali nije tako postupio.

26. Međutim, sud nema stručnog znanja da isključivo temeljem gledanja dostavljenih fotografija utvrdi koliko sati rada i materijala je potrebno da se takva oštećenja otklone, već mu je za utvrđenje te sporne činjenice bila potrebna pomoć vještaka odgovarajuće struke (čl. 250. ZPP-a).

27. Kako tužitelj, na kojemu je teret dokaza sporne činjenice visine troškova popravka oštećenja za koja je odgovoran tuženik, u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a, nije predložio izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku odgovarajuće struke, to isti nije dokazao visinu potraživanja po toj osnovi pa je i potraživanje tužitelja po računu 20190406 od 24. lipnja 2019. ocijenjeno neosnovanim.

28. Međutim, potraživanje tužitelja temeljem sporazuma o kompenzaciji od 3. prosinca 2018. (naziva "Obavijest o financijskom obračunu"), konkretno preostali dug tuženika prema tužitelju po računu tužitelja 20180811 od 28. studenog 2018. u iznosu od 192,97 eura jest osnovano, s obzirom da je osnovu i visinu tog potraživanja priznao sam tuženik ovjerom navedene isprave svojim pečatom te potpisom od strane njegova direktora Domagoja Gržinčića pa kako nije u predmetnom postupku osporavao vjerodostojnost tog potpisa, niti je tvrdio, a kamo li

dokazivao, da je navedeni račun tužitelja platio, to je navedeno potraživanje tužitelja osnovano.

29. Uzevši u obzir da predmetni račun nije mogao dospjeti prije njegova izdavanja 28. studenog 2018., da se radi o potraživanju naknade za pruženu uslugu najma proizašlom iz trgovačkog ugovora koje zastarijeva u zastarnom roku od 3 godine (čl. 228. st. 1. Zakona o obveznim odnosima /Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., dalje u tekstu: ZOO/), a da je zahtjev za donošenje europskog platnog naloga podnesen 6. studenog 2020., to zastara nije nastupila.

30. S obzirom da su sva međusobna potraživanja stranaka iz navedenog obračuna dospjela do datuma njegova sastavljanja, 3. prosinca 2018., to je osnovano potraživanje zateznih kamata od 15. srpnja 2019. do isplate (tužitelju bi zatezne kamate na taj iznos pripadale od ranijeg datuma, ali tužitelj iste ne potražuje) po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 8 postotnih poena (čl. 12.a st. 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi /Narodne novine, broj: 8/2012., 144/2012., 81/2013., 112/2013., 71/2015., 78/2015., dalje u tekstu: ZFPPN/).

31. Tužitelju je dopušteno potraživati isplatu cijene u stranoj valuti, jer potraživanje proizlazi iz pružanja usluge između nerezidenta i rezidenta (čl. 15. Zakona o deviznom poslovanju /Narodne novine, broj: 96/2003., 140/2005., 132/2006., 150/2008., 92/2009., 153/2009., 133/2009., 145/2010., 76/2013./ u vezi čl. VI. st. 1. Odluke Hrvatske narodne banke o plaćanju i naplati u stranim sredstvima plaćanja u zemlji /Narodne novine, broj: 111/2005., 16/2015./).

32. S obzirom da je tužitelj u predmetnoj parnici uspio tek s neznatnim dijelom tužbenog zahtjeva (dosuđenih 192,97 eura / potraživanih 5.912,97 eura = 0,0326, dakle, 3,26%), u pogledu kojeg nisu nastali posebni troškovi, to isti nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka, a dužan je iste naknaditi tuženiku (čl. 154. st. 5. ZPP-a).

33. Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 44.659,14 kn (prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za valutu Euro na dan pokretanja predmetnog postupka, 6. studenog 2020., 1 euro = 7,552742 kn pa je 5.912,97 eura iznosilo 44.659,14 kn) i sadržaju postavljenog zahtjeva, tuženiku pripada naknada troškova parničnog postupka za sastav prigovora protiv EPN-a u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 8/1 i Tbr. 42 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., dalje u tekstu: OT/), za podnesak od 1. ožujka 2021. u iznosu od 312,50 kn (Tbr. 8/3 i Tbr. 42 OT-a), za ročište od 10. ožujka 2021. u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), za ročište od 20. travnja 2021. u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a) i za sudsku pristojbu za prigovor protiv EPN-a u iznosu od 389,19 kn (Tbr. 1/3 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 53/2019./), dakle, ukupno mu pripada 4.451,69 kn.

34. Ne pripada mu naknada za pristup na ročište za objavu presude, jer taj trošak nije potreban za vođenje parnice, s obzirom da ako stranka koja je uredno pozvana na navedeno ročište na isto ne pristupi, može istog dana preuzeti sadržaj presude s e-oglasne ploče suda i na taj način na vrijeme biti upoznata s istom, kako bi u roku podnijela žalbu, a ukoliko nema namjere podnijeti žalbu, tada ionako ne bi mogla

postići ovrhu presude bez otisnute potvrde pravomoćnosti i ovršnosti, a koja se iskazuje tek nakon proteka žalbenog roka, slijedom čega je stranka ponovno dužna pristupiti sudu nakon održavanja ročišta za objavu presude, kojom prigodom može preuzeti i službeni otpравак presude.

35. Stoga je preko iznosa od 4.451,69 kn do zahtijevanog iznosa od 6.514,19 kn, za iznos od 2.062,50 kn, zahtjev tuženik za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

36. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 13. svibnja 2021.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. ZPP-a, izuzev zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a, i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku

- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: eb2fa-e5c98

Kontrolni broj: 0310f-6d82f-eab31

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.